

MIC. # 9324

GERSHOM BEN SOLOMON,

בן שלמה,

SHA'AR HA-SHAMAYIM.

ער השמים.

ITALY: [14--]
ITALIAN SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אחת בשיעור ויפלו למדך נצוד כי אחרי כן יחלק אותם כל בן בין לומר
שדים כי אם באין האדם שיטרכו לו לרוב חזון למצא' שכן הלב ויחיות
הקבוצה בשיעור ניהררם נקצת ואין הסוס הדומה לאין כל בן
אנשים וולדות רבים יט להם שדיים רבים נלכל וולד שד אחד נבד
היולדים אחד מן שם אין להם כי אם שט שדיים נכל כל בין שדיים
בתור בת קללהם הדמיונים מן האדם שהם בתור נהטם כי חזק וין
הוא חכם וזה שד כל הוא קצר נעדר סבה אחרת כי אם יהיו שם ויט
יטעם חזק ויחלב ניש סבה אחרת כי כל בן רוב צדק ויטעם
הוא בתלמים העלונים ויטרכו שם לחם ואין והחלקים התחתונים הם
בהם וזה העם הטבע השדיים בתקום ההוא כי לא יטרכו לאין רב
לדין הדין ויטעם פנקל להם ניש הכל שכן להם כי אם שט שדיים
פאטע הטעם לבדו כיון הלבוא ולא יטעם שכן לה וולדות רבים לבד כי
יט לה ויט חלב כי האוכל נכלל במפה כי לא תוכלו כי אם באיחור
צדק ויטעם שדכלה כזר טרף ניש הצדל בין העצמות כי קצתים יט
להם שברבים נקראות כיון העצמות הדורס נשיאם דורסים שברבים
יטרכו ניש קצת כל שט להם איברים שהם בעצמם כהם ככל וין
אדם בעור כהם בתרבים ויטעם נקצתם נקצתם שם בעצמם
באחרות שהם בתוך עצמם כדג אחד שדך הנה שיכזה שט בתוך
עצמו ויחברות שחורים וכל הדגים חרשים אחרים לעצמן הוא ויטעם
האחרות ליים ויטעמו האים ויטעם דעת הדגים האים הדורס ולא
ידע אחר ויטעם האים יטעם יטעם אחר שדכלה שכן רב על שם הדור
הדורס אחרים ואין לה איברים אחרים שטעם כהם נכלל אחר
שדכל רע יטעם הדורס אחרים ויטעם שדכל כהם כי כל בן יטעם
דקום מן הדיגים והעצמות כי לחתם יטעמו כן הקטנים והגדולים
אכל שדכל שדכלי שט לה הקוה השכן ויטעם שטעם אחר כי כל
כה חתמים יטעם הקוה השכן כי לחתם רב נשיאם ויטעם אין להם
דקוה השכן נעדר שם שותין ויטעם ויטעם כהם שדכל אדם צדק
אחר רע נשק ויטעם פאטע ויטעם חתמים שכן שדכל ויטעם
דקוה שדכל ויטעם אחר שדכל לטעם ויטעם ויטעם חתמים חתמים
בין לדים קולם כי חתמים חתמים שדכל שדכל שדכל ויטעם

✓ חתמים

מרחק לבוא כן כל איין ואין והפחיתות

אין הצדק יט' להם נהג ידוע לחבר הזכר עם הנקבה ואין להם כן אדם—
חלד אחר כיוון האדם . ולפעמים יט' להם תאומים אדם יט' להם ארבעה
אין נטוב וינחם אדם הזכרים טובים ונשים טובים להם צפון בערב
תפנים תלונה זכרים . ואדם בער דרום נקבות . ולפעמים יתחבר
אחד על הרוב הוא כן . והולדות אקצתם שחורים ואקצתם לבנים
ויש כזה שתי ספרות אדם הצירים אשר תחת הלשון הולדות שחורים
הולדות שחורים . ואדם לבנים הולדות לבנים . ואדם כח אדם—
צבעים הולדות כהם . ואדם אדומים אדומים . והסבה האחרת כשהי
הימים כן יש נהר אשר ישו שם עבר הצדק ואחר יורדו וילדו שחור
ויש נהר אשר אדם ישו שם יולדו לבנים . והיין הזה אע"פ צדק ואין
לן אישים להיטלה כי אדם הטוחנות ויש לו כטבע רבים והחלבתם
ויש לזכרים קרעם בראשם ולא לעקבות . ובאקצת האקציות לעקבות
יש להם קרעם . ויש להם קיבה אדומה חלב שם . ויש להם צדק—
באקצת האקציות . ובאקצת האקציות הקרים דרך האקציות היוצא
אדם העשן הנל אדם הצדק הוא צדק וקטן כפפת קור האקציות והם
סוגים ששה כפפת מוס ולמות ביו עלה האקציות שהם עתקים כן
הלמות טבעם להפחית . ויש ארבע אדומה חלב ביו וילדו . ויש
אין ארבע לן החלב ביו . ועליו . ומה אדם טעם פפפר כן
חלל טרפה אדם נולדים כעם רבים בצדק ההוא . ואין החלל הוא
אין פחיתות אדם ולא אכזבים הרוגים אלא לשתות הדבה ופחית
יתגל להם אדם קרים לזר צפון ובמרחק פגרים לזר דרום והלחנה
יתגל להם לזר ערב . ואדם יתעלה צדק ימים ואחר כן תאכלה
יהיו אדומה אדמ . צפון אדם וזה כן הצדק אדם אדומה להם אדמה
בראיהם . אנו אכלו הצדק כחילו הם אכזבים דבר לרעוה ואח"כ
הדמם כן אכזבים צדקים ותפסו אכלתם הם חיים ואכזבים הם—
ועד אדם רעוה שלימה . והעבר כן הוא עצמו רעה הואם אדמה
ועד אדם חפז . נראה רוסס הרעוה ואיכר דכיון . אין הען
סוף שזה שנה עם אין הצדק ולא שנה אטעם רק אקציות יש
קדעם לעקבות פיו לזכרים והסבה האחרת כזה כן אה שיחסי להם

[illegible]

ויין ספר . שפטר יתחבר עם הנקבה וילך האם שלה והחזקתה
 אשר לנקבה עד כי פגמים תברע הפצה לדרך ויורה אם חבר זקן .
 ויחבר נשאים יום אין העבור תמאנה הנקבה חבור והזקנים לא יתח
 יתחברו כיום אחד כי אם פגם צחת והבחורים פגמים רבות .
 והפגמים והתקנטים זה גס זה בריל הנקבות ואחר יצא ירד .
 וכאשר מלי לרוב החבור יגדל ניבא האמת הרחוק ויפקוטט עין
 ויבא וירד . והם אמת ילן בחבור אחר שנה או אחר ח' חטים . ואין
 עברה ח' חטים ויש צויה ח' חטים . וקורס הזמן הזה לא יחיה כי לא
 טליו צברת . ודיו נקצא יתר אכל דם לבד האיל והם חיים ט' שנה .
 ונחם יסתרם הזכרים חיים כ' שנה . והפגים יט להם אמה ויחיה
 יתר אין החמרים לטוב האמת ט' אצא . והפג יחלק שיבן אחר יב
 חטים ולא בלם יתר . וכאשר חבור אמת וטוה וזרות רבים וזה
 טליו חנה ארזים . נכרה כה שנה לא תחבר כי אם פגמים
 פגם וחוט . וכבר קרה פגם אחד כי שתי צרות תחברו אחר י
 חטים . והפג אמת בריל אחר בחטים . ויין הפג אחר חטים
 הזכרים יתר אצא כה . ואור על אין הפג אחר חטים אצלם
 טליו יעזר ביקום גבוה העל . ילן עזין לדרך ולא ירד לזכר
 סבלון . והפג אמת חבור הן אכוריות וזכריות וחפץ תאמנם
 גרמה כגמל היריבים וטאמנם ובראיתם . גם הפגות תפגמה על
 הפגים נרצח אחרים והא אהם לחות קורס החבור והלחות האחר
 הפג אמת לחפץ תאמנם . וירצח כהן הערות ד' פגמים שנה . ולא
 ולפגמים ופגמים . וקול הפג יאמה כ' אחר . ויין הפג יקרה
 להם טליו חטים . האחר פגמה שיכאם קלהם ולא יאמם כנה
 סמול . ויין האחר אקראקטרוס ויחיה להם זה החול סמול קדחת
 לבב אצא . וזה חול אפלות עזין ולא תאכלה וייוהן פגמים
 פגל חול . וכאשר יראו חמרים שיכלו שערניהן אמת טליו דה
 חרצה שלהם . וטליו חמין הזה אמת זה זה . וטליו חמין
 אמת וטליו חמין חמרים אמת . ונחם יצא אחר יחזק לער
 טליו חמין . וקרב הפג חמרים יתר וקרב הפג
 ויין חמרים . חמרים ילך עם הנקבה ולא כפגם אחר ויך

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

כן עבר העבר להם כפי אשר אמת בפיו וכפיהו יקבל לעצמו חק החיות
 על האדם ויעמיד עליו חוקים. ואחר שיעתה גם וזן אריכות לקח חק החיות
 כזמן ויעצב וזן אחר עד יחזק יקבל ואחר כך יאט על חק החיות. ויגד
 אין אחר שיעשה חק חזק אחר. ולא יוכל אדם לעצמו לשכרו כבודו ופריסתו
 אדלים ודמו עשוי כסעג. ויש לו נקבים נקבים מללם חללים. ויש אין אחר
 אין העצמות שצריך שזין רק אע"פ כח אין אחר. ויש אין אחר שזון בפירות
 חזקין ואין אחר אחר. כי אם אחרתו יש לו שרף והוא רפה הנצח וקולו חר
 ויש אין אחר שדולר העצמה כזו אחר לבד כזן אין אחר ונתת הכזו ההוא
 ונתתם כזים לעצמם אחר ונתתם אותם. והפצה שלה העצמה עצמה
 שיהיה העצמות אחרים או תהיה אחרים לחוס האמת או לחוס הצורה. ואין אחר
 שזך חרדי וכללן וישג אחרתו חזק לרצונו ונתת שרי העמים ועלכן יקח
 יקראוהו כן וזך העמים. והעמים יתיבנות כזוהה ההוא ולא תשקוטנה
 כיום ההוא והוא אחר אחר כללה. ויש כזים חן האקויות שהאחר וזך
 גם כזן אחר ויחכם א"ע העצמות העללים גם כזים אפריים פזיונות וכ
 וכזרינות יותר אקויות אחרים. ויש אין אחר חן העצמות שישגוהו ה
 העצמות השמותים וכליתר א"ע העצמות וכללם ירדפנות ויוקרוהו והוא
 כזר ופרוע אחר וכל היום ירעב ויזעק. ואין אחר שגור בשפת הים
 וכל מה שיגד יבואו לו הים. ואין אחר שרצה אחר חזק ואין אחר חזק
 כזרוב לו. אין וולטורי צד אחר היום עד לילה ואע"פ אחר האט עד חזיונות
 יגמ. ופזיון יאחר חזיון כחלץ העללן ויחידד וכאחריותו ידוע כחלץ. ואם
 יראה ענף אחר או כח אחר לטרה לטרה יפה אחרותיו ויחזק כזרוב כח ההו
 ואחל אחרותיו עד איכל לעצמו ואחר כך יוצאם אקויות ויגמם אקויות
 לו האקויות ההוא כי הוא אכן לעצמו אקויות גדולות וחסד ידע ועלכן לא יטחם
 לזת לו. ושגד לא יפגזו גם אחריו. ואין ההוא גם לא יטחם לזר סכס
 האקויות ההוא. וכאחר יצדו צרה לא יבואו לו קטנים עד שיטקלה כחללם
 אם יוכלו להפגזו ולטלל אטם. ועצמות הדורות שם כזרובם עקויות
 לא יגמרו כזקום אכזם כי הצפנים יוקו לעצמם. ואין חזללור יבור
 ארצות ואיילים קטנים וטעמים וחיון אחרים אחר. ופזיון אחר כזר צפון
 נמצא ענף אחר גדול אחר ויולר ביצים ולא יספג גלגלים ויטחם אותם פגור
 וטלליו שכן עד יצא האפריים. ויש אין אחר חן העצמות שהוא כאחר

הכוונת בעיה שלא יבא שם חקור. גם כן הדיוקים להם לא יוכל להכנס
שם. נוט להם מלך ומהיך נשמים לו כית גדול. והדברים לקחים הטענה אין
הפדחים נאום פים צמחם ברצלים הפאטונים. נאחר כן יאמר צוה לקולם הוא
האמצעים. נאחר כן לרוב הרצלים הצמחונים נפדחים בעיה בפדנות.
והדבר הוא אפרי. הפירות האיתנים ואקוצים צוהם דרך ציהם. וכל ה'
הדברים יל לקצתם פעולה אחת ולקצתם פעולה אחרת כי קצתם אביזים
אין וקצתם אביזים צריכים וקצתם פעולה דונב וקצתם דבא וקצתם לטות
והקצתם הדבא בבהים וקצתם ינאיות אלהותם במחלה היום וקצתם
אקצתם ער אפרי אלהותם נאחר כן פורחות וינאיות לטור ופאום
צמחות במחלה נשמות אלהות נאחר פסקות האלהות אעט אעט ער אלה
חוץ לכונות נשמות שם פענן אעט צוה וס' אין להם ער שיהיה ער
לסן נאחר כן נחות כולם ורוב האלהות הוא פאיר עכן. נכל ואן שהאוד ער
והפופים אצרים נשמות אלהותם באקידה רבה כל נחה ונראה כי הם
איתננות כחול אלהות ועל כן פאירא הנחילאין הדברים חוץ אן הכונות
אפים פאיראם וז' על צב וז' איתננות יחד לקול ההנא כי לא יתאם לו יח
יחד כי אס לתענן אן אעט הסחר. נוט אין הדברים שהם פות ארצה וז'
נאיתקטנות נשמן כהנאיר האים היטות ולא העמותה חק פקאטיהן. נוט ו'
אין שהן עצלות ולא ידע לעשות פעולה והאחרות שהן פועלות איתננות
העצלות איתמן. נפפר נראה כי באו דברים שיאיו אפונות אלהם נפאון
לפננה אחרת וינאיו הדברים שגייס כן שם אלהות עם הנפירות ונאום
והנאום אפונותם וזה רחיתי פענן פענן אחרת. ולפעמים הדברים הקטנים
אלהם עם הקצתם אלהות חוקה. נהטן וזין להם אחר ועל כן פאירא ל'
לחנא הדבא אין הכונות יעטן להם נשמן גדול אעט אלא יעקצן להם. נאיו
אחר הקצ' ל' כי רוח אלהות. ערה אחרת לעקוץ עקיצה רעה וחולה אחר צאן
לה פננה. נוט להם אלהות נשמים ל' פדים כבה. אלהותם ולא יאמר חוץ לפית'
כי אס פחברה פא ערתו. נאור פ' פאירא צמחות אחר אלהות איתננות פקאט'
ער שיאצאין והנא אפירו כריתן. ובא איתננות לא יוכל לעט ערת הדברים
כנחן אס יאמר נחם נשמות אפונותם בפאיה הטענה הנק' פקאט' נאחר כן
איתננות לעשות דבא. נאיר כי איתננות חי יעלדו אחרים פאקוס אחר
והקטנות לפעם אין הכרים נאיונה איתננות פאום אחרים כהנ' הסמים עם

התכונה והזכרים אין להם פלי שיעקצו את התכונה עוקצת כדכין אחד שכן
צדק. והזכרים לעצמם עמים כמים לעצמן ויעידו כהן. ואין האשה חוץ הוזה
בטעמים. השמר הצדוק והוא הטוב. והאמר הוא הטמא. והדבורה תתקן
הזיונה ליהיה היא טובה ועבה ואינה כמלס וין הצמרות. והדבורה
הטובה היא קטנה ועבה וקצרה. ואם תהיה אחר והן סתור הכוונה
איד יצאנה לתוך כי אחר חן ודקנות בריח רע. ואחר טקנה הכינים ניצון
האפרימים ואיזהם סעבות מותם כהן מוך הכוונה. ניסחיו החורים כד
טיגמוטם ולא יצאו יטם עד שצדל ויחזקו. ואחר כן יצאו החורים ניצון
ועצמים יכנסו פה הכוונה כח קטנים ויזיקום ואיד. ואם יתחזקו הדבורה
ינצו יטם ולא יפתחו אנה אחר. והדבורה אחר עקיצתן יאמנו על חזק
כי הדכין רחוק כדע טל. והעקיצה יזקה ואיד צם ירחוק השם פארה
נכנס טם ארס הדכין. וכבר פרה כי סוס אחד היה בעקיצת דבורה.
ומהיה טלם אי טקעק. וזה היין העצ נקי וטהור. ונברא כל אחר. וזה
יתצו כנגד טעמים מוך לבוונה כי הריח רע. ויין להם. והצמח החזק
עצמים הדבא ואינם עוקצים כהן הזקנים. ואם הצמח הוא חן וקטנה
קלה. וצמח יוצא מלשם טעם כהן הכוונה ויטל כמלס לרע העבבט
ניצולו הדבא נפיק. וזה להם אקוס קר וכחורק אקוס חס. וכל שבה רוח
צדולה וחזק פתחם טוהר הכוונה. צמח עליו כד טל יכנס טם הדוח כי
הם אקצאת אחר פקוד וכאם. ואם הם קרופים לזה יטל סוכרנים כי ה
הנהר יסוכם ולא ירע לטעם עד שיסירו העלם הכד ההוא והם טוהר
איים. ונעלם הדבורים היו פצחיה ויכח ופאטון. ורש העשה כסח
חידה העצ טוב וזאת העשה פאטון נזק וטוב וזאת. ורש החזק הוזה
אדחחח נחיר הוא אדחחח יטל הוא צדוק. והרש הטוב וחללן הוא טוב
לחול העש גם והחמתן שכלל הוא הטוב. חמתן וחחחח. נחיר ידחחחח
פאטון העש גם וזאת הדבא. ואין יחזק הדבא חזקן לזון וזאת
אין הכוונה ויטל ורש חזק פאטון ויטל ורש חזק חזקן לזון וזאת
ניחן חזק וין הדבורים עק וזאת חזק חזקן לזון וזאת חזק חזקן לזון
עקצות כהן הדבורים נחיר טל חזק חזקן לזון וזאת חזק חזקן לזון
חזק חזקן לזון חזק חזקן לזון חזק חזקן לזון חזק חזקן לזון חזק חזקן לזון
חזק חזקן לזון חזק חזקן לזון חזק חזקן לזון חזק חזקן לזון חזק חזקן לזון

יטל

[illegible]

הַנֶּשֶׁם עַל הַזְרָעִים שֶׁכֵּכָּךְ יוֹצֵאֵם מִן הַחֲסוּדָה וּנְתַבֵּן מֵאֵל.
וְעֵצָה לְבָרֵךְ טַבְּעָא דֵּי הַדְּרָס.

מצטרף לבאר טבעי ויני הרקיס.

[illegible]

6-18-01

[illegible]

9324

החבור ואם ישויו אחד הכרסיוך להם איך יתקונו כולם ולטובם כפופות כבוד קדש
והוא יוצא העול ואם יחזו ויכיון להפך ותקבלת הכתר והקדש יוצא להפך ה
הענין והימים צועקים כי הם כמים וחכמים הדגים לא יקרה להם יונה כי אם
יגעו ויזנה נפח פהם השינה להם שאין להם עפעפיים שיפצו כבוד אחד ב
נאמן להם רחוק מר פה להם ויגעו רבים ויש להם טיולים בלא חבור ובר
יש להם טיולים יולדו כי אם כחבור ובר ואז קצת חכמי הליחקר כי יתחברו וק
טיכורם והוא יוצא ורע הזמר וכי צד הנקבות והכזים אשר יבא עליהם שפ
הזרע הזכר יתמו ויפריחיהם והר ועל הרוב יצאו אחר יום מן ימיים בעל
הקלפה לא נמצית לען ענין הקלפה וברחה כי היא נכריתת וכלתה קופה
וקצת והם טלים מטיט וחול וקצת והם וכלתה וקדום טלים טס וזה
נראה כי רוחים טס הדגים פה ורוחיים טס באמצות השלבים ויש מין אחד
והדגים שמה פה מלך ויפסד מרחו ולא יאמר ויהי כי אם שטן ואם ילחצו
לא יאחו וכן אחד על דג שכן לעבדו טס וכל אחרת דרך ורבה תצא על
לחופה דרך פה ולא יאמר דק נגדה לבר ויש מקום אחד נקב מים נכיים
ישאר השט וירד הקשם טס יולד מין אחד הדגים שכן צבולו ולא יוצא פ
בא נגם וכן ידע ויכריזת הצפרדעים כי פעמים רבות יולדו מימי הקדו
יש למיט הדגים מין ידוע וקטנה לעבור פה ואם פה יאמר ליום ויש והם
לכיום נקב יאמר וכן קטנה לעב עפורם אחר עפורם פריה וזרע ויש
באטון ודגים רבים מצינים תולעים פגיונים איגע חסור והדג הקדור
הכך בלא נא יוצא מן פה טס אחד יקר וצד וצד עובר ויש מין אחד וה
מן הדג שהצדחים נוחים ויש מין אחד שהקדש טס הוא שפירטפס
שלהם עם החוטם ויזנע על ראשו ויש מין אחד שהצד כחוד כוכב ומין
ל לא ראש ולא זנב ופחיו פחיו נא נא נא זה נראה דג אחד גדול ורוב
שיער וזה וקטן וזה חם פחיו וזה נא ויש טס פה הענין הענין האחד
בצד מין נא אחד פסס הסדה האחד והפלו עלו כל היונים וזרעו פה
נראה שיהיו ופספס פה נא מין הקדש פה הוא קטן יצא וקטן ויכנס
בבזק קלפת פה אחד גדול ויש נא שיהיו מקום הקלפת הסדה
וזה מין יצא והפך הקלפת והיה למע קלפת והיה גדולה וזה נא
הוא מטיט נא נא ויש מין אחד והדגים שהחומר טס הוא הצד היחיד הכך
הצד פה והוא יולד ויש מין מטיט נא נא פחיו ופספס ונא נא ק

חנן ארד ידוע ויטב על הכתובים ויחזק אותם בשמים יס ולי טמא דף שיתחבר
 באיג' אג' ויין חלבין הכתוב מתעבר לסוף : חמשים ואשר חיה ציולס אהר
 וחלבים אחריה ויין רב כ היצ צוהבה אותם יותר וכל אינ הדגם . ופריצתי צוח
 הדגים וין הכתוב היה כמי יצחם חסידותם וין הכתובים טיין העבר . ובתוך הכתוב
 יס וס לחות שה איוון האחרים אך הלחות ההיא לכה . ובעפוח האיוון היצ
 אחיה והיא חלדיון ויט להם טבור טמא כס אהיונים . ויט וין אחר הדגים
 טמא אלה צרה . ויט דג אחד כאלה דג אחד דס . בקד ארס כרסו תפך פלשט
 יוצר הכל עכא לן טפסל שט טמא לרפ טיטל ויחיו כטמא . וצור כ וין
 הקדשן יחיה לצד וקדשן כטמא טמא . וכל אינ הדגים ויט להם טמא הם
 הדגים ויט ויטל לטחין האוכל ויין להם טמא על כן יוצר ויט איתר בארס
 כללי אטמל ויטמל על להם דג צרבים

פירוש לבאר וין הדגים ויטמל

כרוב ארס טמא כפסד הטמא הטמא הארס יולדו ארס אחר ויטמל . ויחיו
 החולדה לטמא לטמא אג' אג' טמא סכר כפסד ויין דס הארס טמא
 לט דעמו חומר לולד ער יהיה ראוי לקבל צורת טמא דס ויטמל טמא
 פועל לעבר טמא ויטמל לט דעמו ויין ארס אג' אג' סכר כפסד ויין ויט
 דגבר ער יהיה ראוי לטמא טמא ויטמל לט דס ארס ראוי לקבל לט כ
 כרס הארס דס טמא טמא חומר לולד ויין הטמא ייחוס החולדה לטמא
 כי חומר אטמל חומר טמא טמא חומר לולד ויין הטמא ייחוס החולדה לטמא
 כצד וכמוס . ויטמל יחוס ארס כ לטמל ארס ער טמא ויין ויטמל ויין
 חומר טמא חומר לולד ויין חומר טמא חומר כחומר טמא חומר כחומר
 ויטמל כחומר ארס טמא חומר לולד ויין חומר טמא חומר כחומר טמא חומר
 חומר ארס חומר לולד ויין חומר טמא חומר כחומר טמא חומר כחומר
 ויטמל חומר ארס חומר לולד ויין חומר טמא חומר כחומר טמא חומר
 חומר ארס חומר לולד ויין חומר טמא חומר כחומר טמא חומר כחומר
 ויטמל חומר ארס חומר לולד ויין חומר טמא חומר כחומר טמא חומר
 חומר ארס חומר לולד ויין חומר טמא חומר כחומר טמא חומר כחומר
 ויטמל חומר ארס חומר לולד ויין חומר טמא חומר כחומר טמא חומר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

חבטתם תלשים יציעם וינבשים אין התנענה שהתנענע כפינו ולקח הן כ
 כואבנת כואב חבט כוכר הענבר שאין התנענע . ועל הרוב לא תולד
 התנפה דין האדם כי אם עולה אחר ולפעמים שנים ביצרים ולפעמים
 ב' זיו' ולא תולד כבוצות כי אם ה' צו' וכבר נראה באשה אחת שילדה
 נשרים כנים מאשה כפנים אחת נחיו כולם . ואפואם כפי ההיון כרורין
 זה כי כעבר אר' לר' ילדה מאשה אחת ש' כנים יחד ונקראו חזיריים עלשם
 שאין החזיר וילד על הרוב כנים רבים . וישוין החכמי' שאמר כי מחנה ה'
 ילדו האומיים כן באין האדם בין שאר כנ' . ואפואם כפי כוונת הכתוב
 הם והביא ראיה כי מאשה אחת נטפה תחת פגלה וילדה תצאומים האחר
 היה דומה לפגלה והאחר היה דומה למוץ כי אטע חכמים הין . וגם
 קרה לאשה אחת שנתעברה בתצאומים ואחר כך נתעברה מלטי . ותולדה
 התצאומים כחור וכסוף ה' חטים האלטה מלטי . ואיד' זה . וגם קרה
 לאשה אחת שילדה כן במח' הטבעי . ובחמ' הטבעי . לילדות נטפה תולדה
 ילדה תצאומים האחר היה והאחר זה . ולפעמים תולד האשה וילד אחד כפי
 האדם נטע ב' זשים נבר הטכר נטעם ולאשה יתעברן שניהם יחדיו וילד אחד
 ואר' ראיה כפנים פגור האדם ונראה כי נחמר החומר ויח' ולא היה כן ש'
 טיעור תצאומים מלשים . או הסח האציה מלטי ולא ה' לים פגורלמו . וכן העד
 עליו כפי חסו לילדים קטנה נראה אחריו . נבר העיר כי ראה וולד כלל
 ידם וקבלם נראה טוהטם ואחרת נטעם . וראה מאשה אחת שגלה בירוס נקמה
 רבה קלה כגור ואכן אחר ורח' באינור אצ' כפג נבר שטענה מאיכפ'
 אדם וצא אורה שיחתור אחרו ולא יכנ' . וראה וולד טגול כוקן נראה לו
 שיער כמות העצמה וכאחי . ואכן צנ' כפ' כפצרו כי כחיון . שאל' ילד
 ילד מאשה אחת שפי' כמות האומיות נקטן פגורלמו וכורים נקבלים אר'
 חיו ותחפדות אטע אטעם אין חצר ופאצ' ל' כקטה אחת אר' להטא
 למל' ומאחרת אורה חצה להטא ולא שטאך אחורה אטע אטע ליל' נראה
 וחלפ' שחיון ה' האטע וחלפ' שחיון יחד ואר' לאחר חיון קווי אטע וקרה
 כפגלה צרלה ואחרת לא אר' חקודה . אחיו סן הוסיפה ואר' אחורה הדורה
 להטא קווי וקרה פגורלמו צרלה וחטבה אחורה נראה על כוחה (והואך
 נאחר אר' חיו נקרא ואחרת טעלה לר' נראה אחורה אטע פגמה נראה
 ולשים אטעם אר' אחורה אטע סחיון חבילה . ויש שים מאטילות ויתעברו

[illegible]

כלם פילגס כיון הכשר שברוב הבהמה והידר. צדק כן יולד העורק וקצה
העצב וכבר הדקיה והתעבר כן ין החבלתהיכה קטנה ושוב הידר וידבק
הידר כדבר נחיר כן וכן יוכל העצב להטע האבר על זמנה הידרה. וה
העצמות הם קשים וקשים כיון עצמות הלחי והידיים הם אהם שהם חללים לעור
קלף השמנה כיון עצמות הורח והיד והידר. ויש כחלים ווח להחיותם ולא
שלא יסברו וישעו שיוקדעו עצמות אצותו היוח והכשר העצמות שהיו כל חוש
החיותם לדעת צדקטו ועוד יל תמננה אחרת ללא ולתן. והעצבים הם
ליון חוש הכשר ולדעת גליונותם הם כל חוש החיותם ולש דעת כלם הם כלם
החמנה והצדים המנלם ידועה כי הידיים וין הצדק הם לחלק הדם.
בכל העצבים וישעם דופקים וולפים החוש הטבע בכל חלק. וצדק שכח
העצמות העצמות והצדים נחיל לצדק צדק. והצדק החלל באבר
החוש שחוש החיות.

ברצות הצדק יס כן עצמות רבות נקטות וזכרן ולא בעצבים אף שיש בהם
עצמות קטנות סגורה ונבבנות לו לחך לו וכדור הדבר יס כן
עצמות ופירות רבות צדקות יותר אצות הכרה זכרן כן כי צדק פשרה צד
עצמה כללה ולח טעמות הצדים החיותם על ראיהן. והצדים על כפתהין
לפי שרצת הצדק הוא חוק יותר וין הצדק ועוד אצב כי צדק יס כן עליון ויר
אדוכה עצמה לו חיות יותר וין הכרה לדוכ חווי ושרך לפירות הכרה יצא
השון והם. ועוד ספר אחרת נצרך עצב הצדק להיות חוק כי אוחה לח
אצד יודר וין הצדק נצרך לראיה רבה אחוס נקור כי יתחייב ויתקדד ודבר
וכבר נצדק אקדס צדק צדק אחר כן על עצב אחר כלל פשרה כלל ולצדק חן
לן עצמות רבות סגורה אצם. סכול חומר אצם נק לו ינקו הצדק וצדק היה
כול כעצב אחר והיוק קצתו נוק כול. נצדק חומר היצ עצמה לזה סגורה
הצדק וין להחיות כמות רב וין חיות כי הצדק והתכונה הצדק מוכל להחיות
כל חללה יותר ויחד הצדק. והצדק שכל יסכול חוק כנקל כח שדק הצדק
אין כל לווק כקדס. והצדק הכבון הוא שדק לזקטן ולצדק ויחד לו
צדק נשתקטת הפעמי שדק כצדק הפעמי והצדק יהיו חדים קצת צד
שתי הדקות שהינה שטוחות כצדק וכן אצד גליונותם אלויות חיות ככבון
אנפולן אצד צד יקול העצמות הצדקות יצא. שר כצד צדק חדרור
הפעמי חוש אקדס לציט חיות שהצדק לפעמי אצד ועל כן העצב צדק צד

[illegible]

[illegible]

[illegible]

היה יפה וכל הדגש שהיו סתם עשויות ועוד. אך שבעת הקצות והיוצאים
המה שהיו והעבודה והטובים הם כולם יתעוררו ללך סוף וללך תועלת. אך אף
בין להם תועלת לומר היתה חתימה באקדמות ההם ולתקנת הקצות בין היותם
היה ההוא הנמשך וכן עשוין עובדי אדמה שזרעון סוף שזרעון להכירה
לעשה ולתקנתה ודעם שדרכם לומר החלק השורש אשר סוף ההוא.
אשרת העובדים.

[illegible]

והסכה סגה כי טען רוח הרוח יתקבץ ביקום אחד ויצא משם במקרה
ובן הטעם הזה הנגד נגדו שכן יעט שמהוא יפוט בקן היטקולת של פרי
שיתקבץ ויחסק הרוח ביקום אחד ויפול להסכל היטב יעור ראיהוהחזרת
שביצא קצת אנשים שם חלשי הרצונות כסבת חול ויקרה לקצתם אופל
להסכל ורחוק ולא יוכל להסכל וקרוב ואחרים כהפך ויסתכלם פקרום
ולא יבטו ורחוק והטעם לה כי לא האסתכלם ורחוק ולא וקרוב יהיה
הרוח שגור נעמה פגמנו וכהפשוטנו מן לאייר וזרבר ויתרחק וכל
עור סיכתק ויהיה פשוט וזר ובהיר כי האויר יופכן ולו האבטים וזר
וקרוב ולא ורחוק יהיה ופשוט חלש הרוח הרוח לא יוכל לצאת חוצה כי אם
וקרוב ונושט החסרון שכן יעור ראיהוהחזרת שם והיה הצורה האיומה
כחיות כחיות ופגמנו חשבון חזק יתכן שפגמנו צורה צורה ויהיה צורה
וצר לצורה ל חשבון והוא קטן כשיעורו יאם כן וזאת ראיהוהחזרת יתכן
לחזק והפשוט ל כל האיומה פגמנו ועל כן יוכל להאיומה כולל כיחור כחין וזר
עור וזה וזה הפת אם יתקבץ אנשים רבים ביקום אחד יתחזק רוחם וישא
האיומה היטב ויזר ורחוק אם לא יהיה שם כי אם ציט וזה צושים או אנשים
אנשים כי טען רוח הרוח יתקבץ שם ויהיה לרמזי האנשים ויתחזק כי
כל אחד ואחד שגור למכור כיון שביצא שמהוא ביקום וארץ האיומה יזר
ביקום האדום כי בארץ האיומה וההפגמה טען האיומה שבת החום הוא
אדום ביקום האדום כי יתקבץ שם כל ההפגמות אשר שם יזר ויעזרו קצתם
לקצתם ויתרבה החום ואל ביקום האדום צין שם פי אם ההפגמה אעל
ועל כן ירד הקצת והוא לא יזר בהרים יזר בארץ האיומה וצושים ויעזרן סן
סוהרים כל האיומה והפגמות האדום כן חשבון כי האדום וההפגמה יעזר
יזרן פרוח הרוח צר אעל סכל צרל וחזק ולא אדם יצא אנוכין ודמין
ויזין האדם הסיוך ל צם ויתכן הרוח טפל לקר הטעם פה כי הכתם
ציט פה ל הרוח אעל חן והכל פה ואנוכיה עור יזר לרת טעם
אמר ולמר כי חזק חזק והוא וכתם האדום הם סגלם פה ון העין ופג
שם טען וזה לא יזר צר האדום הוא כחה הרוח טען כעין ויתכן האדום
אדום והרוח הרוח כח וזר הנפגמה בטח העין ויתכן הסגל ון העין
וזהו הרוח לרוח הקדוש ליה פגמנו עור הפגמה ל הרוח העזאיר
האיומה והוא ויתכן חזק ופגמנו ואל האיומה ון האדום אנוכין ויתכן

[illegible]

הענין הרגוע והשם יכול לעמוד לענין לחי' יורה ודעה שהיה וישי' קורס. ואם —
של האדם עם כן לה הטעם אם יעמוד אדם שיש המעמד כדון ישי' בענין המעמד
אם היה וישי' בענין שיהיה הסודי ישי' על כח חוק בענין המעמד כדון יהיה
חוק מהי בענין. ויכול להיות כי זה אפשר אם יעמוד מעמד ודון המעמד כדון
מאידך כדון. נאמר לה כי אפי' לענין המעמד לא יהיה כן כדון מאידך כי
הטעם חכם ואפי' שיש פגולת תכונה הוא פגול הוא כן רעע נאמר בענין
דבר למעלה נאמר הוא ישי' הטעם כי פגולתו להוציא הרוח המורה
אדם הוא למעלה נעל כן יתכן להוציא פגולת המעמד. אך פגולת הענין יתכן
כי לא תהיה פגולתו למעלה ולא יתכן למעלה אחר כי הענין המעמד. ויש לה
לחוש המעמד שלש דברים לא יוכל להט' אלמס ולי הם היות המעמד. והענין
המורה. נאמר שהשם שהוא מוציא הרוח מן הכח ה' הפעל כי לא יוכל המעמד
למורה פירוש הענין שדון מורה השם או מורה אחר שם. סוף דבר רעע אדם
שגרת המורה בראיה סודי ונכנסה לפעולת הענין ולא לטעם המעמד ועל
כן סודים פירוש השם והענין פירוש ליקום מלך ולא נכנס פירוש המורה
הענין כי הוא נכנס בפעולת הענין וכן כשהכח אדם אין דבר כדון אחר ואחר
כן סודי לא נכנס הענין תפס המעמד המורה אפי' יהיה שהכח המעמד
מורה לענין. והכח המורה אפי' שדון רוח המורה יוצא לחוץ לדבר המורה
כי אין יצא כלל המורה פירוש הכח כן אפי' שלא יתפסר ויפסד המורה
הענין לריחוק מקורו קורס הקדש. נאמר המורה אחרת כי ידע המורה שיש מוס
טעם ברוח המורה כי וילתו לא יוכל למעלה שם פגולתו ואם היה יוצא לחוץ מורה
יש ד' חושים המורה סודי עם כן לא יוכל לפעול אחר כך. נאמר שם ישי' לה
רעע שלש כי היות יוצא לחוץ נאמר כך יתכן וישוב המורה לפעול כדון שם
מורה כך טעם השם. נאמר כח' אפי' המורה אחר שהמורה המורה כחיקת ה'
המורה כדון המורה נכנס המורה נאמר המורה יוליכ המורה הם —
נענין ה' הענין נאמר יתקדש. נעל כן השם הענין מורכב מנשים כהנים ומורה
נאמר המורה כי היתה הספירה המורה נאמר המורה. גם הענין
המורה נאמר כי לא יוכל השם הענין להוציא המורה ל' שיתקדש כדון
אפי' כחלק שער המורה מנשים מורה ל' המורה. וכבר נאמר —
כחיות הטעם כי הענין מורה כחיות המורה שכל היתה כן לא היתה מקבלת
המורה כולם וכן כדון החושים. נעל כן לפעול יורה טיפוס מורה יחוס

אז שחורים אז אדומים ל' הלחה הספירות וזו לא תיין השן אלא הארצה החמה
כי כשיהיו יחזיקים תרצה כל הדברים כלן הם יריקים וכן אדומים וכן שחורים
וכן תרצה בחוש הטעם כי שיתקבץ על הלשון הירוקה טעם כל הדברים—
ורם וכן שאר הלחות. ועל פן כפרות בלג טעם כדי שתקבל כל הטעמים
תבחיין פיהם. ושמעו ארצות העינים הוא טעמים ותחליטם. ויהיה
לכבד ארצות העין ירקה טעמן גאלע. ויש להם טעם שחור. וכתב החכם
הנביא יחזקאל וזהו טעם. ריח הוא יורכב ויסוד הוא נצב השחור וירום
יסוד האים ועל זה רצות העין השחורה נקרא. אך העין הקלה הוא חר—
הרצות לפר רוב יסוד הוא שחור וזך וטעם. נאמרטן ספר זה הרבה נאמר
כי הצבב והארצה הוא הטעם האים ולאו טעם הוא וספר אגני הצבב הוא
בעין הוא הטעם ל' חור גדולה ולחות הטעם כי שיהיה הלחות בעין גדולה
יהיה הצבב שחור כי השחור הוא בטעם האים. וספר הלחות הטעם יהיה
הצבב גאלע כי בקורות האים אגין טעם אטלה יהיה הצבב גאלע.
וכיטלה יהיה הצבב שחור וכל עור שיהיה היטלה רבה יהיה הצבב
שחור יותר. והספר ליה הטעם גאלע אגין חדים כדמות ליה. כי
ליטעט לחותם ותטענות פוס הטעם רבה אגין כהם כפרות. והתענה
ההוא תחילת הטעם ט' התענה חזקה תחילת הקלה וטעמו זה העוהרים—
באקום חל וסתכלים היטב ואמר עוהרים באקום האש ואמר ילמן באקום
חל. אך הטעם השחורות תטענות כבדה הטעם רוב הלחות אשר כם.
ויאמר החכמים אשר כי העינים השחורות הם כדמות חר ואמר יותר—
ואמר הצבבם כי השחורות הקבץ הדמות. ולקחת הספה חתה בעינים
החיצה העגבית שהיא שחורה כרי טעם יתפור הדמות ויכנס טעם. אך ה'
הטעם זהם כצבב בלתי צונן אלא הם וזהו האים וזכים נאמר האש וזהו
אחזם נהדמות ותפור אנה וזהו ועל פן יתאכלה יתר אכוס ואחרון
יותר וקרום כי טעם צור האש אשר הוא על האש יתבסך ל' טעם העין
סאח קרום ל' וזהו אומר. והטעם האים והפוליס ל' ידאו כדמות
חר ולי יכאו ואחרון כי צור האש טעמו עלהם וזהו אומר. אך הטעם—
השקננות הם כדמות חר וטעם אגין האמר טפל עלהם כל כך כי הקבוצה הם
אכנות עלהם. וטעם העור אשר על העצבים גם כן עונה ל' הדמות ט'
כיהיה זך ורק נעבד וחלץ יתכן שיהיה הדמות חר ורק וחוק. וכיהיה ה'

העור עמה נכונת הם כרצון חלטה. וקמעה העין היא ונרבה בין הטבע
והרצון כי אינה טבעה לזר שחם כן לא יוכל לזנונה מירצה. וגם אינה
רעוה וכל נכל כן פועלם רבות הטבע כל רצון. וכן אזה על הנענה הנז
המראה שהיא מרכבה בין הטבע והרצון שחם היתה טבעה לזר. לזר
יכול לעצור מאד כן אין אדם יכול לזנונה הטבע. וגם היתה רעוה
לזר. לא היתה חשש פועל חשינה שאין לרצון כלל. והאדם אינו עשוי
יותר וכל כח אחר לרקות עזרו נקלחו. ורבה החירות אשר בעינים יחלף
יותר פהין האדם וכל כח אחר לכך אין הסוס כי באותו חשין יחלף כחו אין
האדם. יש אהן שחירות ניש אהן אלכך אינא לזר. או תכלית. כדאזה תכלית
אז רש אז כפון אז כלרש. וכל הפילוסוף כפכר כח בתחלת ספרו. יש סהין
האדם האדם אי שעינה גדולה אוקטנס או טבעים. הכיטנים אורים
טוב כלל טובל וכדמות. והאחרים הם כרעיון. ואורים כהסך והעינים
הטלנים אורים הסככות רעה ורועה דות. והשוקנים אורים הסככות
טוב. ופכטנים טובה דות. ניש אהן שעינה כחוחות אזה ופכטנים סככות
ופכטנים פכטניות. הסככות אזה אורות סלח נעזות. והסככות אזה אורות
הנענה נעזות סככות. והכיתניות אורות טוב השככות כפולטת. הנענה
נכדו לחן על השנים לא יכל כהס דבר וחזק נלא יסדה אונתם האזה. ו
העדות אשר כח הנענה על השנים והם אוקטנס לזכרם לא לזכרם נלא לזכרם
כי פכטין זה. סככות ונעזות על החתניות. וגם היו אוקטנס לזכרם אינא החזון
ניעזו כל השנים. והעדות ההם אינא גדולה כדאזה השנים כי יעכב החזון
נעל כן אוקטנס אינא נכדו כדאזה. כדאזה לחות כי הרש לא יגדל כי
אם כלמות. נפן ילשא העינים לחזק ראותם נלא ילד החתניות. והנענה
אם כן לעזר לחשול לעינים ולראות כי הם אינא נעזות ואורות אונתם וכל
חיון חזון כדו חות העיר שהיא שירה וקפח העיר ואין עלהם אן האזכים
נעזו י להם חתניות אחרת אהם אוקטנס האזה לעינים נישירו זינע החזון
לכל ילד על העינים והנענה כדאזה. נכדו אוקטנס העינים כדאזה
לכדו אן הקפח עם אזה החתנים כי חתניות יעזו אן כדאזה לעינים יכדו
ויש אחרות. העינים כדאזה שחם אהם ינזק האזה אהם. טלם האזה החסר
החזון. ניש כהם נעזות רכבים אלהין אונתם נכלם כדאזה. והנענה
הם לזכות וזכרונת והם אחרות לזכות. וכל לזכות אן נעזות

[illegible]

[illegible]

ויכל דבר ויקטט בטעם וזה היורה על למה דעה תתענג כפך. נכן יקרה כחז הדוח נ
 שצין לטען דבר ארית ויקטט ברית וזה היורה על למה דעה תתענג כפך ויקטט ארית
 וזוילם יקרה איזיץ כל הדברים היונמים ברית דעה. נכן יקרה קרית הטעם טידרה
 ל כלם ארית קרית וזין קרית אכחץ נזה יורה נל קיטור למה טעם כחחץ כן כלל ארית
 בספר ארית קטרה.

[illegible]

שמן הריח נקרא בבית השואה שנים פן צענע זענען הנחירים נפגרים וזנים יפלים
לגדם לזה לא יקרא בבית השואה דרך הפה שם. שהרי נקרא החור דרכו לחן
לחיים וסוד החם. אך השואה צינה נקראת פנימה הריח בעצמה כן אם נקראת
כאן וזכרם לזה. כי פניו פתוחה ופניו הנחירים לקבל הריח. ועל כן
פניו השואה לא יקרא פניו ואם הוא מלא מן הציד הנקרא חמורה יקרא
לא נכנס שם פתוח ולא הפניו ולא הציד הנחירים לקבל הריח. ועוד כי הציד
הנקרא הנכנס שם פניו נקרא ונקרא ונקרא לא יקרא נכנס ונקרא שם
ועל כן צריך לשואה שנים מן הציד חמורה תמיד כל העצב. וזהו הפניו הציד
אחרת מין השואה הצידה והוא שנים כל הריח לא יפן כן שנים
מתנמים כאן הדבורים והנמלים לזה ירחיקו ופניו הנחירים הם רסות מזה
הדחת מן השואה הריח לא יקרא לפיכך לא יקרא צד חמורה ולחיים העין
הקדולמים כאן פניו השואה הנכנסת דרך הפה ואחרת שם כל הריח מן
הם דרך לחיים והפניו הצדחת לא יקרא שנים מותרים כאן הריח ה
הנכנס ולכן יקרא דרך נקרא. ופניו הצדחת פניו כן יקרא הצדחת צדחת
נקרא הריח ופניו הצדחת. כן שם. וזהו הריח חמורה נקרא מן הצד
כעל הריח והצדחת מזה נכנס פניו שנים לא יקרא. והוא מן
הקבל פניו והוא מן הצדחת נקרא ונקרא כאן יקרא והוא פניו הצדחת
(וזהו החיים)

[illegible]

הענינים הם אטמיקר ויבא ואטמוספירה והטבעיות והטבעות האחרים של העולם
בעת יצירת העפר היצי שיוקח לעם בעת יצירתם . נגמר השם פ' ב'
מברוא למלאו שאין חוליה טוןן כדורן ובה שישראל לא הושלם להשלים החומר.

ולשמן צמחו והם נבחרות מיוצר עבוקה ומוס הלב והיטקה הצמיח אותם
ויוצאים נעלה ממצא ילדים שיוצאין אבהם קודם דהר וילדים צמחים שח
מאחר וכן יוצאתם והסבה כזה מוס הלב כי היונקים חלב הם יוצאין הן הצמחים
האחרים להצמיח אבהם והיונקים חלב קר והם יוצאין צמחים וכן צמחים ופחמלה
נבחרת הטיבים החרות והחפנות קודם הסביות והטוחנות היצא שתי סבות יצאת
הם שחלה במחלתן הוא מטבב לה ורף ולא יזין כי אם באונו לה ולא יוכל לצאת
מאחר הוונת דבר מוקד עבוקה עד שיון כחן יבא ויצא וכן יצא הוא הוונת עב
וקרה שחלה מוצר הטיבים הטוחנות אך הטיבים החרות והחקות המוצר שלהם
הוא דין וחלט והסבה הצמחת כי במחלה יחסך הצדס המצול נאחר כן יחסך ציורו
ופיטים חקיות והחפנות יחסך המצול קודם יושמן ציורו כי כחופתו צין כן
טוחן סלכר כחן פחמלה ונעור כי במחלתו אין אכלתו לא יצטרך לשיחנות כן
יחללו כחון לה מצד ויטבול הנטבביו עבוס בפיו צמיו ועל כן די לבאים חקיות
לחמך המצול הוא ולא יצטרך לטוחנות והטבב ציג עט הדבר לבטלה ונעור
סבה צמחת כי במחלה חיס חוליה מונע וחלט והחוס המונע לא יוכל להצמיח כי
אם דבר מונע נצטרך כן יתרה מוצר ויציא דבר גדול ושיע הילדים הם נבחרת
לצמח וכן הרבה והסבה האחרת כזה והתגלה כי הטיבים הם יצאת ממחלה הם
מטבב דק חלט פאיו אפרק כי המוצר דק ורף נבחרו ולא יוכל להיות חקיות
ועל כן יפעל ויצא חרפת חרפתו חקיות ומטבב וחומר חוקי נעור כי החומר
הקשה נחמך דחה החומר דק והחלט מילכ למחץ ועל כן יפעל הטיבים החלטו
כי החומר הקשה דחה אותם כחן שערות חוליות הנללות ממחלה אדם אשון ו
והחומר עבה ונעור טעם צמח כי במחלה הטיבים הם חקיות וחרות והדבר חדר
כותר יחסך וחלט הוא ועל כן נצטרך להחלטם להטיב אותם ולהיותם גדולים
וחקים והטיבים הם אצבעים חרשנות חקיות והחפנות חן לחמך המצול
וצמחים הטיבים חקיותם פלגיות חן יצא חקיות ועבנות וחפנות הן החמונות
וצמחים הטיבים חמונות ופחמלה נחמך במחלה חולף ל הטיבים חפניות
לשמן חן קצת שחיה לשכר המצול נאחר כן יצא המצול להטוחנות לשמן
שמן חדק עד צמר דק והטיבים הן שחיות קצתם שחיה צמר כחן הטיבים
החקיות והחפנות וקצתם שחיה שחיה הטיבים חחמונות וקצתם סג' שחיה
כחן חחמונות נחיה כן לטיסמנת הצמח חן כי הטיבים העליונות חן חליות וצרף
לחן חוק גדול והחמונות שחן קבועות וקיימות והסבה האחרת כי הטיבים

[illegible][illegible]

זקן כמרים ולא כמרים אפי' אין השפחה ההיא כינהם . ועוד סבה אחרת כי
 אקים הזקן והפסד נוסף וכלל לחץ ועל פני השפוט העשן לחץ באין ומחזה העשן
 העלה הן הפסד ל' הנה דרך אקוס דר נחלת העלה לעלה סקן יטר ואם יש באקוס
 החצא אקוס החפזת השפוט יתפור העשן העלה ל' האקוס הרחב ההוא . צוויטג
 רב העשן העלה ל' הרצא לא יוכל השפוט לחתכו כגל ולחצו דרך הרצא דוחה
 באקוס הזקן הסמיע ל' . והמים אין להם זקן כי אין יסונה כינהם באין לפתגם ו
 ויפסד השפוט הן השפוט הרצא אין עשן יוצא מהן כי החוס אשר סוכרים העלה עשן
 ויפסדו המים שהן חיות ואמר יצא להן זקן . ועוד כי הזקן חיות העלה וברית
 אפרלת כן וסר לתקפה וכן נאמר פסל כה סעלה האפרלת כן כל אין ל' אין כן ויש
 להם סעלה חיות . וכאין המעלה נכרות ויפסדו חיות יוצא השפוט פה מאינם
 אדברים והיא העשרה שבראש . הזכרים . וכאין האיון אכידין אותו כחדוד הרצא
 וכן סמית הרגים נברת כחדוד הרצא .

היצננות . אף כפסדו ל' איוס כי הכוח נהן הצננות סן החיה והרצא ל' א
 וסחת העשן חלחלה אשר יסודתה נאחה באות הרצא אקוסורי
 חלב ויפסדו ל' איוס חיה הרצא קרוב מאד לחיה ולא יהיה דבר אפסד כינהם
 יהיה קיטור חלב ויפסדו חס מאד נעשה והצננות אחרים והאונה . וחם והתקרה
 ניהיה איון אקוס כדוחק האקוס . גם העשן העבה אורכך ונחל כדוחק האקוס
 החצא באין שטא העשן חיות אן חצא זך ושט נחלש . גם הצננות יש פותגולת
 להוציא הקולט לא היה נאמר קולט ולחו כי נאמר כה אשר צננות חיות ואורכך
 הצננות צננות חיות הקולט ונחלתו באין איון האיון והעננה . וזוהי אין להם צננות איון
 להם קולט חרבי חם עבה כדגים איון חיות איון להם חיה נקבה והוא אחרת
 ואם פנה לתקפה ולשט ונערך דוחק אקוס כן הפה אחר אקוס מאיפסד האיון
 וכן חלב והרצא כד' שלא יפסד הצננות הקר אחר שטאיוס בריאה ופסל ויזיק
 להם וכדוחק הדרך אשר כינהם איון האיון החצא ניהיה פסד .

הקנה . הוא דרך ל' איוס ולקול . והוא נעשה אטפעות דקות ויפסדו ור
 נערת הטפעות חס כמרת עקול אפל אין עקולם שלם אפל ופלאר
 יחס אפל עקול יישר אשיתו . והוא נעשה אקוס כך דולק כן וישר
 ונקר כן אט קמרת העקול . וזו השלטים העקולם הם אפרילים . והצננות להיו
 כן כעבה חיות הקנה אחר אכל הקול ואין טבון להיו חקיה ויפסד באין עצם איוס
 היה כן היה הקול עב ואם . ואם היה הקנה כן כפסד היה לח ביונה והקול היה

דק ושל יעל כן כבדו אכדל שהיו דבר אצטט אצטט קשה אצטט ולא רח אצטט
צו היה מצדו וקוף ולא היה לשחוקו ויש קיום דף האחר הטבעות ההם הן
הגדולות והקדום הוא דק וקשה וחזק ובבטח והוצרך להיותו הטבעות רבות
בעבור המידה לחיוב ולגמור ולא היה אפשר זה אם היה הקנה כולו אצטט
והקום השגל הוא כולו חזק למצוא וברק כמאט היה והחלק היה חזק דבר עם
הנוטט וכן הקנה והנוטט יצד אחר לכן והוא אכדל כינהם וכן כללן הלבוש
האצטט וברק הקנה בעה שם סוף אחר לבנות פי הקנה בעה האצטט
לכלי כנס בהוכחן האצטט והוא אזה אצטט יכלי שם סוף דבר באצטט יקרה לו
איד שגל רב ויחזק ויחזק אצטט יקרה ידן לו אצטט כיון יקרה בעה אצטט סוף
דבר יחזק האיד ער יכלי אצטט לחזק ואם לא יצא ידן לו שגלן יחזק אצטט
יכנס דבר פקנה ער אצטט לחזק ונעל זה הוצרך צורך גדול לכנס הזה על
הקנה כי הוא אצטט ער הדידה וצין הדידה אכדל האצטט כיון האצטט אצטט
שחול לקבל הדבר הוא הכנס פקנה וצורך כיון לה אצטט אצטט אצטט
לצאת אצטט על כן כל דבר יכנס בה ידן אצטט אצטט ולזה חיתה צריכה
אצטט רבה וצורך יכלי אצטט לכנס הזה אצטט חזק כי לו האצטט ההוא
היה יוצא הקול שתצאם כחזק ולא היה נחזק ונכדל באצטטות כיון אצטט סוף
אצטט ככלי הוא אצטט אצטט כנסים ההם לחזק הקול היוצא אצטט ועל כן נכדל
אצטט זה הכלל יצא הקול נחזק אצטט אצטט פי בעה דברו יצא האצטט ההוא
ויצא הקול ובעה אצטט אצטט וצורך חזק כל אצטט אצטט הקול היוצא ולצורך
הקול לבר אצטט ולא לדבר אחר והוא הטבע הגדול ונעשה אצטט אצטט
אצטט חזק כיון והוא לצורך הקול וצורך אצטט רואה לחלל הללן וכן אצטט אצטט
האצטט ופסל חפס אצטט אצטט חפס כי כפי רוחב החזק וצין אצטט אצטט אצטט
ויצא אצטט אצטט וצורך אצטט והקול אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט
הקול חזק ויצא אצטט ויצא אצטט ויצא אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט
גדול יצא הקול גדול ויצא אצטט יצא הקול קטן ועל כן הוכחים אצטט אצטט וצורך
אצטט אצטט קול גדול ועל אצטטות אצטט קצות אצטט אצטט אצטט ועל כן
קול אצטט וצורך אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט
אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט
הצורך דע כי חלל אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט
אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט אצטט

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

חבור ילדי הרייזא כיכר ואמאיה הדיירה וזין
הקול וזין הרייזא .

[illegible]

הלכה . תבנית הלב הוא הרדיוס ער הפטנטים או פריזות הטלחנה בארזו חזק
חכם וחולק ויחזק ער רצון והוא הפזר כי האו החזק הע לטח
והאו החכם הוא למעלה נט לטרכס וקרוס עבה והוא סוכב איותו לא שזין סוכ
דכר כן חזקו שזין . והוא אונת בארצ החזה לא שראשו טטה העט לזר אלא
לכל . היה עזר כפח לזון וזקנה . וכעבור יחזק הזר האיל שהזקק סוכס
טחול . והוא נכח החלה לרע ארסן . אך לרע ולזכוס הכבר נכח החלה .
זכר ארסן כי הלב אונת חלק ולשזן קרוס לחזה שזין עטן סר כעבור שיתקד
יותר סגן . עוד כתב כי הלב הוא חלק לקרל הדס נעבה לשזן החתלת החי ולא
יכא לזין דס וקרוס אחר כי הוא וקרוס והחלה בין הדס ואזי חצה לזר כי אסין
הדס הטכע חזק וס כחלת היזרה . אכל בין הדס חזקן כן חזק יכא ססין
כסר כזן אכא סאזר חזיכרים כזן אכא לטח . והזר הדסן הקדול כזוח
אזר חזק . ועל כן היה כר הדסן חזק בין חזק . ועל כן היו קצת ארס
טחול אונת כזר חזק . וזל לכ טחול גדולס חזק וזר יזין והחזה וזר אלא
נט והחזק כן החזק באל החלס . קצתס אחר כי כחל חזק עזר הדס
אחז חזק לחז הטכע . וכחל חזק עזר הדס טחול חזק וזר לחז ח'
חזס הטכע חזר כזן . וזר דע ולזכוס כי זין וס דס ואס וס חזק חזק .
וקצתס אחר כי ככל אחר וזר החלס וס כזוח ורס . אך כחל חזק וס דס

[illegible]

חולדת מצערך והצחצוח הנולד בנחמ. סבבך שיש לי שדיה טענה לומר הרוחין סוף
 ולומר אמתו ולומר חסדו הנולד הדין ..
 ונאמר לומר חסדו הנולד חסדו הנולד

וְלִמְעַלְמָהּ אֲנִי וְלִבְחַרְתִּי הַטֹּט הַיָּד.

וְיָמֵינוּ לְחַיֵּי עוֹלָם עָלֵינוּ יְיָ שְׂמֵחַ

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

המורה   היום יונחת סכר למען יאמץ חילונת ההוא ניש לה זכרבים—
האחר יהם יתחבר בעבור הכפר והאחר יתחבר בויעים העליונ'

ובתחתית האיסטובא כרי לעגור ולחדר הכה הרוחה והיעכל אשר באסטון ופיעים
כריב חדוד הארה שהיז חדה וחריפה ויפצ כי האסטון הוא אפר קר שהוא עצבי
לוי יוכל לעכל חיוץ ולקח טבר לרבהם ואז שיחדד ויעזר לו על העכול כי הדבר
החס הוא יעכל וכת הרוחה הוא גרם כביעים שהוא אפר חלש וישמר לרבה
אעגור ויחיצ אעגורו ויקיצוהו ועלכן בצאת הארה לעגור הכה הרוחה הוא
כביעים ולחדר הכה היעכל אשר באסטון ויש כנה הרבה רעות דעת אר הארה
וכתבי שהיכול האחר יתחז בתחתית האסטון וינחם מאד כי נכנס אעגור
הארה לפוך האסטון ויארע להם שיכנס אין הירוקה האסטון כי הארה באגים
הלה יי לה דרך ויכול אעבר האסטון כאן שיש דרך ואעבר לחיל . .
והעבולם הם שלה .

העבכנל הרמון הוא כמס' ונאמריו היא היצאה . והעבכנל הוא ככבר
והרמון הם השתן ושתי האירות . והעבכנל הליטי הוא פאיכרס
והרמון הם הנובע והשטם היוצאים מהם . ובת' מ' פ' ד' הדם יאססן חס יאס
בהם עבכנל חס לחי . ואם ישגם הוא מועט . ואקום הכבר תחת האידה הוא אידוק
אחד וכל הכבר . וכן האידה יזנה האידים הימים לעי דעת אחת . ולפי
דעת אחת כלם הם עזוס מן הדם לבד . אך הרמון חס פאיס לדעת הרמון כי
כל חס יתלה ויתל יתאווהו ברוחה לן במצא שהוא ענין ברוחה לן . עור יאס
בארה תועלת אחת שהלמה היחקה היא אפחת הקצרים הדקים והם מעבר
לם ולרוב חדותה וחריפותה ארחיבה הקצרים הצרים הדקים והם לעין יטם חס
פנקל פהם . והמחורה הקצרת ועצבת הקצרים הרחבם יאס יחזק הדם בהם כמין

עם קצתם יחידים קצבים ותלמים בלמות הנה . הלמות השט הוא הלמות שהו
בראית הדידים הסיוכים לכור אשר הם יתלכך הדם : והלמות השלט . למות הדידים
סכבלין הדיין טוואה ומהו יסוד בבל הקלע כרסים הטל . ויש בין החסידים
שהם שם נגד למה רביעי . וכל למות רלן הלמות יורה קדחת היטיקה .
והלמות הרבוע שהם שם עליו הוא הלמות אשר ביקורות הדקים אשר כן חלק
הדידים

והכונת טיטוס . היין המחר הוא יונה המה שהו ויקור הדק . והוא
עיקר המה טוואה ומה הדידים חלק בין הדידים . והיין המחר הוא יונה
השם והוא יסוד ויין למה .

והבשר ג' ימים . היין המחר הוא המה החומר בעצבים מיתרים וכן נגד
והיין הטט הוא המה השטט שיהיו פה הרבה מחרת . והיין השלט
הוא המה טוואה ומה ומה טוואה ומה ומה טוואה ומה טוואה ומה
הבשר . ויש בין היין הזה טוואה השלט המה המה טוואה ומה טוואה ומה
וכן גלגלים ומה ומה ומה . ומהם חלקים אשר המה המה ומה ומה ומה
וסוף למה הם טטוס למחר המה ומה בדידים הסיוכים להם .

והדידים נלקים לטט ימים פה טטוס ומה פה . והמה פה למה
פיה . ומה טטוס כה למחר הדידים ומה ומה ומה ומה
כמה חלק טטוס כה המה לכל הדידים ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה
המה ומה ומה ומה להם מן חלק ומה פה שמה הדידים ומה ומה
ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה
וכל כה חלק טטוס . ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה
ועל ומה שיער נגד חלק ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה
המה הדידים הם המה . . .

והדידים ג' ימים . הדידים הדוקים . והם היוצאים מן חלק . הדידים טטוס
חלקים והם המה ומה ומה .

העצבים טט ימים . היין המחר הם חלקים טוואה ומה פה פה . ו
והיין המחר הם ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה
למה . שם כן ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה .

והקדומים הם טט ימים . ומה ומה ומה . ומה ומה ומה . ומה ומה ומה .
ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה .

אך למה רץ הכבוד והאסון הם (והישיבה הם קרים בעבור שצין בהם הם והכלל
האפסים שהם פגול דם הם חיים ונשרצין בהם הם הם קרים והאיכיות אשר בהם
יחיה וצדקתם הצדק הם ל' החום והקור והלחות והיובש החם הלח החם היבש
הקור הלח הקור היבש והחיים הנוצ וצדקתם הכללית חזקתם שנה בשנה וצין וצדק
אדם ונבדק על חבורו וזה חזקתם חזקתם כי הם כלל לבר והבדק זה חזקתם על זה
שנים יוצא וצדקתם לא יוצא בחזקתם כי כוונת החום והיובש לעולם הקור והלחות
שהם הפסל ל' כרחוק לרחק וזה הם חזקתם לרחק החזקתם יחזקתם אך כזר כן
היד נבצר אשר כחצו האצבע חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
כי בפס היד נבצר האצבע החזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
שנים כן קצת חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
היה חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
שלא יאמר שמו היובש והלחות וכן כחצו חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
החזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
הלחה חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
כי חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
החזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
וכוונתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
אכזרין והחזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
החזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
יצע רץ חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
נחש חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
בחזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
כיון כח חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
כח חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם

החזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם

חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם

חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם
חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם חזקתם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

רית ואלו יתלוש הכח הדירה הכונה היחוסים ואעפ"י לעיניהם חסותם כחוקין.
וזה יקרה לו ופניו היות השן קרוב למעט הדברים ההם ופניהם לין. ופניהם
ימצא שדברים ההם נעדרין לו כעת הוינה הם ופניהם. עוד כהבן חכמי הדפוס
כי מי שיוסף הדם גובר עליו יתלוש מהוא חזקה דם ונעדר גופו כדם. והפכה כזה
שהכח הדירה נשך אחר ויוסף הדם וס כן זה נאמר על הדם ופניהם. וזה הכח
הדירה וזה הכח פאטר. וזה זה שהקצו כחוק. וכן פה וזה כפי להרעות אכן כפי
וכן מי שגבר עליו החזקה יתלוש האט לצי. שהציפא וטכב האט. וצריך לחקור
על החלואות כי קצתם נזקקים וקצתם אינם נזקקים. ופניהם כי זה יקרה וטכב
אזר הטכב ויזר הדקרה. אזר הטכב הוא ג' וטכב פנים. האחר ההם כי
הנבדל פנים. לחסי. החקור כי כיון שיש לבחור הטכביות ויוסף טכביות
שיש לעד אחר יתחן פנים רב על אדם אחר. וחטל פנה כי פניהם ה' כחוק
החא. והם החוק. והחוק. והחוק. והחוק. והחוק. והחוק. והחוק. והחוק.
הקצתם פאטר אחר בטכב ופניהם ויוסף טל. וכאז אחר תלוש האזר. וכן
כפחוק החקירות והם החקירות החקירות כיון כן יקרה כפחוק הכפירות כיון
אזר הקבוצה והיא כה הכפ. והאזר חלק גדול פן האזר פחוק ופניהם
שהאזר מיט אחר שיתגבר על האזר. והאזר ויפחין העצב. והאזר אחר
אזר יתגבר על החזקה וילחם גאון. והאזר מיט אחר אחר הטכב עליו אזה אחר
עבר יפחין אחר. וישט הטכביות יתכחיר לך כפניהם. יתחן לו הכחיות כהם
אזר חלואים. כן היה כפחוק החזקה והאזר אחר ופניהם הכפ. שיש יתחן גדול וחלק
רב כחוק ופניהם פן האזר עבר שהאזר פלך כפחוק אחר כך ויהיה הטכבין כיון
שהאזר כולן אזר הקצת. והאזר שהאזר חלק אזה כפניהם החלואה עבר אזה
יתאזר אחר ויט אזה אדיונותיו אזה כן אזה סבה טכביות לחלואות הנזקקים.
כי מי אזה חזקה חזק כחוק שהאזר ויין טרדת החזקה החזקה החזקה
אזה ופניהם. כל שכן שיתכן שיהיה חזק כעת הוינה שהאזר ויין כחוק החזקה
החזקה ויט כן חלואותיו הם נזקקים ופניהם כחוק ופניהם. והפניהם
החזקה אזר הטכב הוא זה שפאטרן החכאיו כי כעת שהאזר פניהם טל חזקה
עולה לו החזקה הכח החזקה הוא חלקו ופניהם. והאזר חלקו חלקו חלקו
האזר חזקה כי כחלק חלקו כהכח חלקו חלקו. והאזר יעבד חלקו ויפחין
חזקה אזר יחזק הכח החזקה ויהיו חלואותיו נזקקים. ועל כן פל יתחן חלקו כפי
סבר היצירה כי החלואות אזה חלקו כפחוק חלקו נזקקים כי חזקה טל סגור

[illegible]

[illegible]

71 72

6. 10. 34

במסגרת תלמודים ויהלכם ואסתרם ואינן הארבע יסודות וכיוצא בהם. וזו היא
הדרך שיהיה ל' החפזות אשר יצטרך עליהם יוסף ויקראו ויטלוהם. ה'
הדרך האלוית הוא הכח אשר בו יצא החלטה כל הדברים וצורות העצמות
וישאו בכל העצמות דין החלטים הנמצאים בהם וזו יתאחד בכל עם הצורה
הנפשונית ויטוב הוא והוא דבר אחד. הדרך הרביעית היא הצורות הנפשוניות
במקור רצונותם ואין צריך להכריזם כי הם כבדים בצורות דין החפזות והם היו
הכלל בפדים. ולא יכלו הכלל האנושי. להשיג והם ל' דין הצורות בצורות תחלת
השכל שהוא מחוץ לסכלים בפדים והוא המצוי שכל האדם דין הכח ל' השכל וה'
והוא החלטה שכל האדם שכל ששטח האדם והוא הדברים האנושיים והם
הם העין דין הכח ל' השכל. ואם יבואו אדם באקוים חסוך שגור ואין האחד
יהיה שטח העין העל כפח והדבר הראוי יהיה כפח כפח וכיוצא בזה
הוא מן יתר הדברים האנושיים. יצא שטח העין דין הכח ל' השכל ויהיה חזק
בשכל. וסוף זאת לשכל הוא שטח האדם. ואחר שציע ל' דין הדבר הראוי
צריך להסבוק זה היתה סתם ל' שטח דין הכח ל' השכל והוא שטח האדם. מן שכל
האדם שכל כפח וכיוצא דין הכח ל' השכל. וזו הצורות האנושיות והאדם
ואחר מן יכלה ל' הדרך אחת ויש להדבר שהוא סתם זאת דין הכח ל' השכל
והוא שכל השכל אשר הוא סתם שכל האדם וזו היא הדרך העליונה שכל ה'
האנושי ל' האקויה החלטה שהוא שכל השכל ל' שטח כל האדם ל' שכל להשיג
כאשר הוא בעצמו דבר כחוד. אך אדם השכלים שהם ל' שכל דין השכל השכל.
כל שכן השכל י' אדם אשר ל' האנושי להשיג והם כלל. ל' האדם. אך ה'
אנושיות ואנושיות חפזות י' כלומר אדם האנושי אשר להשיג כחוד האנושי
כל ה' הקדמות בודקות. והוא דין הדרך שטח אדם. ובמקום השכל השכל
אנושיות האקויה שחלקים כה פשוט אדם בפדים לבדו בעד. וזה כי דין האדם
הוא שכל דבר כחוד ידבר בפד דין החוד שטח י' אדם האנושי שטח. וכך
אדם שכל סתם האנושי. כל כה אדם הם שטח כפח ופחם וכל דין כולם י' י'
י' אדם איתת האנושי כחוד י' אדם איתת האנושי וזה אדם. כי האדם האנושי
כחודים והאנושי ל' אקויה כי אדם שכל ל' אדם. ועל זה הדין דין כה אדם האנושי
אדם כי אדם דבר איתת אדם האנושי כחודים האנושי מן האנושי והאנושי
כל הקדמות האנושי שהוא האנושי. אכל האנושי מן ענייני י' אדם האנושי
בדרך קבלה ואדם הם שטח זה שכל. וזו דין האנושי וכך י' אדם האנושי חלקו

[illegible]

[illegible]

